

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਬਾਹਠਵਾਂ ਭਾਗ

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ: ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵੱਲੋਂ 'ਮਹਾਨ ਜੇਤ' ਤੋਂ ਵਿਛੋੜੇ ਦਾ ਇੱਕ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਪਰੀਖਣ ਅਤੇ ਸੱਚੀਆਂ ਨੀਹਾਂ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਦਾ ਸੱਦਾ

Jeff Pippenger
2024-01-26

ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੇ ਚਮਕੇ ਸਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਚਮਕਣਗੇ। ਆਪਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੌਰਾਨ ਵਧਾਈ ਗਈ ਗਿਆਨ-ਸੰਬੰਧੀ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਅਧੂਰੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਸ ਸਮਝ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੱਧ ਸਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਉਹ ਗਹਿਣੇ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਲਈ ਪਰਖ ਵੀ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਦੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਚਾਰਟਾਂ (1843 ਅਤੇ 1850) ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਚਾਰਟ ਹੱਥਕੂਕ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀਆਂ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰਟ ਹੱਥਕੂਕ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਸਨ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਚਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਕੁਝ ਮੂਲਭੂਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ ਵਧਾਈ ਗਈ, ਜਦੋਂ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਦੀ ਵੱਡੀ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਪਰੰਤੂ 1856 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ, ਅਤੇ 1863 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅੰਤਿਮ ਅਸਵੀਕਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਦੀ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। 1850 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਰਾਹੀਂ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੱਚਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਬਾਰੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਦਰਸਾਓ ਕਿ ਇਹ ਕਿਉਂ ਗਲਤ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟ ਲੋਕ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਕਦੇ ਵੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅੱਠ ਰਿਆਸਤਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਦ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, (ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ), ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਦ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕਹਿ ਕੇ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਭੇਦ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ "ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ," ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੀ ਮਿਆਦ ਮੁੱਕਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਤੇ ਉਹ ਭੇਦ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਅਨਮੁਹਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਸਮਝ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ 1901 ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਸ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ 1930 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਮੁੜ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਗਿਆ, ਜੋ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਮਸੀਹ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪੱਖ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੂਤਾਂ" ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ "ਜੋ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇ ਗਏ ਸਨ।" ਅੱਜ "ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਮਿਲਰਾਈਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਬੁਤਪਰਸਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਸ ਤੀਬਰ ਭਰਮ ਨੂੰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੂੰ ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਲਈ ਸਹੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਧੇਰੇ ਜੋਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ; ਪਰ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦੇਣ ਕਾਰਨ, 1856 ਤੋਂ 1863 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸੇ ਦਿਨ ਤੱਕ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿਚੋਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣਾ ਕੇਂਦਰੀ ਥੰਮ੍ਹ ਅਤੇ ਨੀਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੀ ਜੋਤ ਨਹੀਂ ਵੇਖੀ। ਅੱਜ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਨੂੰ, (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਦੇਖਣ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਹਨ), ਤੇਈ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਹਰ ਸਮੇਂ-ਅੰਤਰਾਲ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਹਿਲੇ ਉਨ੍ਹੱਜਾ ਸਾਲ ਉਸ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਹਰ ਸੱਤਵੇਂ ਸਾਲ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਚੱਕਰ ਸੱਤ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲ ਨਾ ਕੇਵਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਰਖ ਦੇ ਇਕ ਅਰਸੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲ ਬੀਤਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਕੁੱਲ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਅਤੇ ਉਹੀ ਉਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਲਈ ਬੰਧਵਾਸ ਦਾ ਅਰਸਾ ਹੈ)। ਜਿਸ ਹਫ਼ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਸਲੀਬ ਤੱਕ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ।

ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੈ; ਹੁਣ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਾਕਮ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ, ਜੇ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾਵਾਂ, ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚ ਲਿਆਵਾਂਗਾ। ਯੂਹੰਨਾ 12:31, 32.

ਉਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਦਿਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਚੇ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਾਗੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਚੇ ਦੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤਾ। ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ "ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ" ਉਹ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੀ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ ਜੋ 723 BC ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ। ਸਾਲ 538 ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਅਵਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੰਡਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਲਗਾਤਾਰ ਦੇ ਅਵਧੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਪੈਗਨਵਾਦ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਦਾ।

ਦੱਖਣੀ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ," ਜੋ 677 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਅਤੇ 1844 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ, 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਇਹ ਵਾਚਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦੇ ਦਿਨ ਫੂਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਯੂਬਲੀ ਦੇ ਤੁਰਹੇ ਦੀ ਧੁਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਤੀਰੂਪਕ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਦਾ ਦਿਨ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ 1844 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੌਰਾਨ ਸੱਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੱਕਰ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਯੂਬਲੀ ਦਾ ਤੁਰਹਾ ਵਜਾਇਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਪਰ ਸੱਤਵੇਂ ਦੂਤ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਉਣ ਲੱਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਭੇਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਬੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 10:7।

ਸੱਤਵੇਂ ਤੁਰਹੀ ਦੇ ਨਾਦ ਦਾ ਆਰੰਭ, ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਹੋਇਆ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸੱਤ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੱਕਰ ਦੀ ਯੂਬਲੀ ਤੁਰਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਅੰਤਤੋਗਤਵਾ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮਿਤੀ-ਨਿਰਧਾਰਣਾ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਾਬਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਮਹਾਨ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸਮਝ ਤੱਕ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਪਰ ਅੱਜ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦਾ "ਮਣੀ" ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸੱਤ ਕਾਲਖੰਡਾਂ ਦੀ ਹਰ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ, ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਪੱਚੀ ਅਤੇ ਛੱਬੀ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ("ਸੱਤ ਵਾਰ") ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧ ਹੈ।

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਉਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਕਿ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ," ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ," ਅਤੇ "ਡਿੱਗ ਪਏ," ਅੰਤਿਓਕਸ ਏਪਿਫਾਨੇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸਨ। ਉਹ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਹ ਲੁਟੇਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ" ਰੋਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸੀਰੀਆਈ ਰਾਜਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ।

ਅੱਜ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਧਰਮ-ਵਿਦਵਾਨ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਅੰਤਿਓਕਸ ਏਪਿਫਾਨੇਸ ਹੈ। ਅੱਜ ਉਹ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਚਾਈ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਸਨ (ਜੋ "ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਲੁਟੇਰੇ" ਦੀ ਸਹੀ ਸਮਝ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ), ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਵਾਚਾਈ ਲੋਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਹਰਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਲੋਕ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ; ਪਰ ਜੇ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਧੰਨ ਹੈ।
ਨੀਤਿਵਚਨ 29:18.

ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਠੀਕ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਦੇ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲ ("ਸੱਤ ਸਮੇਂ") ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 1863 ਵਿੱਚ ਉਸ "ਹੀਰੋ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ), ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਨਾ ਕੇਵਲ "ਸੱਤ ਸਮੇਂ" ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਲੰਬੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿ "ਸ਼ਾਪ", ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕੋਪ ਹੈ, ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਦੋਹਾਂ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅੱਜ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ (ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵਾਂ ਵੀ) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਚੁਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਵਧੀ ਦੇ ਦੋ ਅੰਤ-ਚਿੰਨ੍ਹ—ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਆਖਰੀ—ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ; ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਉਹ ਚੁਆਲੀ ਦਿਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਮੁਸਾ ਪਰਬਤ ਉੱਤੇ ਜੰਗਲੀ ਮੰਡਪ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ; ਅਤੇ ਹੇਰੋਦੇਸ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਦੇ ਉਹ ਚੁਆਲੀ ਸਾਲ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫਰੀਸੀਆਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਉਸ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ "ਜੀ ਉਠਾਉਣ" ਬਾਰੇ ਸੀ—ਉਸ ਮੰਦਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਜੋ ਵਪਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਰਾ-ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ "ਨਸ਼ਟ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ—ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਬਾਰੇ ਵੀ, ਜੋ ਛਿਆਲੀ ਕ੍ਰੋਮੋਸੋਮਾਂ ਨਾਲ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਜ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਦੇ ਆਧਾਰਭੂਤ ਸੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸਹੀ ਹਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਦੱਸ ਗੁਣਾ ਵਧੇਰੇ ਗੰਭੀਰ ਹਨ।

ਅੱਜ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵੇਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ), ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਤੇਰਹੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਲਮੋਨੀ (ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ, ਜਾਂ ਭੇਤਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ) ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਰਸ਼ਨ ਜੋ ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਵਾਰੀ ਦਾਨੀਏਲ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਨੌਬੇ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਇਤ ਦੇ ਤੇਰਾਂ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਸਾਲਾਂ ਨਾਲ ਵੀ।

ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠ ਦੀਆਂ ਤੇਰਹੀਂ ਅਤੇ ਚੌਦਹੀਂ ਆਯਤਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀ ਅਵਧੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਧੇ ਸੰਬੰਧ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅੱਜ, ਉਹਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੂਹ ਸਮੇਂ-ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਪਾਲਮੋਨੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੈ (ਅਦਭੁੱਤ ਗਿਣਨਹਾਰ, ਜਾਂ ਭੇਦਾਂ ਦਾ ਗਿਣਨਹਾਰ)। ਮਿਲਰਾਈਟ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਯਤਾਂ ਬਾਰੇ ਸਹੀ ਸਨ, ਪਰ ਸੀਮਿਤ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਜ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਸਿਰਫ਼ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਘੋਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਠਹਿਰੇ ਅਤੇ ਅਚੰਭਾ ਕਰੇ; ਪੁਕਾਰੇ ਅਤੇ ਚੀਖੇ: ਉਹ ਮੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਨਹੀਂ; ਉਹ ਲੜਖੜਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਉੱਡੇਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ; ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਢੱਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਭ ਦੀ ਦਰਸ਼ਨ-ਬਾਣੀ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਵਰਗੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਹਰਬੰਦ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਪੁਸਤਕ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਠੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ; ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਯਸਾਯਾਹ 29:9-12.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ "ਮਹਾਨ ਜੋਤ" ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ, ਤੇਰੂਵੇਂ, ਸਤਾਰੂਵੇਂ ਅਤੇ ਅਠਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇਆਂ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ, ਸਿੱਧੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ, ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਗਲਤ ਸਮਝਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਾਰਟਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪਰ ਜੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ "ਰਤਨ" ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਹਾਇਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

"ਉਪਦੇਸ਼ਕਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਰਹੱਸਮਈ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਭਾਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪੋਥੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਇੱਕ ਪਰਕਾਸ਼ ਹੈ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜੀਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਤੱਬ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਵਿੱਚ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੱਲ ਫੇਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਉੱਤੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਬਖਸ਼ੀ।" Early Writings, 231.

ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ "great light" ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀਪਰਕ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਨੇ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਮੁਹਰਾਂ ਅਤੇ ਤੂਰਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ "ਉਸ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ" ਸੀ। ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਉਹ "great light" ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਸਿਧਾਂਤਕ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜੋ "great light" ਸਨ, ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ "ਜਵਾਹਰਾਂ" ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਉਹ "great light" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 1863 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਜਾਲੀ ਜਵਾਹਰਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਢੱਕਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। "light" ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "light" ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਸੀਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਲੋਕ-ਸਮੂਹ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਯੋਗ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਕੇਵਲ "ਚਾਨਣ" ਹੀ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਦਾ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਹ "ਚਾਨਣ" ਵੀ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 1856 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਅਨੇਕਾਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੈ)। "ਚਾਨਣ" ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਦੂਜਾ ਗੁਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ "ਚਾਨਣ" ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਕਾਲੀ ਮਾਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਉਸ "ਵੱਡੇ ਚਾਨਣ" ਨੂੰ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਓਹਲੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਜੇ ਬਾਹਰੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਸਭ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ "ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ" ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ: 'ਉਹ ਆਪਣੇ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਹਾਲਾਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਾ ਦੁਖੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੱਕੇ-ਬੱਕੇ ਹਨ।' ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣ ਲਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀਆਂ ਘਿਣਾਉਣੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹੀ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਹ ਡਰਦੇ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ, ਕਿਸੇ ਨੇ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰਾਈ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਆਨੰਦ ਨਾ ਸੀ।' 'ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰਮ ਭੇਜੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਮੰਨਣ,' ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 'ਸੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਨਾ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਬਚਾਏ ਜਾਣ,' 'ਸਗੋਂ ਅਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ।' ਯਸਾਯਾਹ 66:3, 4; 2 ਥੋਮਲੁਨੀਕੀਆਂ 2:11, 10, 12."

"ਸਵਰਗੀ ਅਧਿਆਪਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ: 'ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤਾਕਤਵਰ ਭ੍ਰਮ ਹੋਰ ਕਿਹੜਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਸਕੇ—ਇਹ ਦਿਖਾਵਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ

ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਪ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਹਾਇ, ਇਹ ਇਕ ਵੱਡਾ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਇਕ ਮੋਹਕ ਭ੍ਰਮ ਹੈ, ਜੋ ਮਨਾਂ ਉੱਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਸੀ," ਭਗਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝ ਬੈਠਦੇ ਹਨ; ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਧਨਵਾਨ ਹਨ, ਸੰਪਤੀ ਨਾਲ ਵਧੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਜਦਕਿ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।" Testimonies, volume 8, 249, 250.

ਲਾਓਦੀਕਿਆ, ਜੋ 1856 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਬਣ ਗਿਆ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੇ "ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ" ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਦੂਜੇ ਬੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ ਦੀ "ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭੁੱਲ" ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋ ਝੂਠੀ ਨੀਂਹ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਠਹਿਰਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਐਸੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜੋ ਰੇਤ ਉੱਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ "ਇੱਕ ਕਲੀਸਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਵੱਡਾ ਚਾਨਣ, ਵੱਡਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ", ਪਰ ਇਹ ਐਸੀ "ਕਲੀਸਿਆ" ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ "ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ" ਨੇ "ਭੇਜਿਆ" ਸੀ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸਭ ਤੋਂ ਅਤਾਰਕਿਕ ਦਾਅਵੇ, ਝੂਠੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।

"ਅਪਵਿੱਤਰ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੇਵਤੇ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ।' ਜੇ ਕੋਈ ਇਹ ਪੰਕਤੀਆਂ ਪੜ੍ਹੇ, ਉਹ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਵੇ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਘਮੰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਏਕਤਾ ਲਈ ਮਸੀਹ ਨੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਹ ਭੰਗ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, 'ਮੈਂ ਨਿਕਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਠੱਗ ਸਕਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ, ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ, ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਮਿਥਿਆ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਝੂਠੀ ਆਤਮਾ ਬਣਾਂਗਾ।' "ਇੱਕ ਐਸੀ ਕਲੀਸਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ," ਵੱਡੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਹ ਠੱਗੀ ਅਤੇ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਅਣਉਚਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ, ਝੂਠੀਆਂ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁਰਖਤਾ ਉੱਤੇ ਹੱਸਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਚਾਈ ਕੀ ਹੈ।"

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਸਾਡੇ ਮੰਚਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਝੂਠੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਮਸ਼ਾਲ ਲੈ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀ ਨਰਕਮਈ ਮਸ਼ਾਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ ਸੰਦੇਹ ਅਤੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪਾਲਿਆ-ਪੋਸਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਸੇਵਕ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਆਪਣੇ ਹੀ ਦਿਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ! ਪਰ ਹੁਣ ਉਹ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕ ਗਈਆਂ ਹਨ।"

"ਤਥਾਪਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੇਹ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਅਡੋਲ ਖੜੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹਨ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੇਵਕ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਪਟ ਨਾ ਰੱਖੇ। ਉਹ ਦਿਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇ, ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਹਰ ਦਾਗ ਤੋਂ ਰਹਿਤ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੇਵਕਾਈ ਅਤੇ ਛਾਪਾਖਾਨਾ ਇਸ ਵਿਗੜੀ ਹੋਈ ਪੀੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜੋਤਿ ਚਮਕਾਉਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਣਗੇ। ਜੋਤਿ, ਭਰਾਵੇ, ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਜੋਤਿ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਿਓਨ ਵਿੱਚ ਤੁਰਹੀ ਵਜਾਓ; ਪਵਿੱਤਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੀ ਧੁਨ ਉਠਾਓ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਫੌਜ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਦਿਲਾਂ ਨਾਲ, ਇਕੱਠਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸੁਣ ਸਕਣ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਲਈ ਵੱਧੀ ਹੋਈ ਜੋਤਿ ਰੱਖੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣਨਗੇ। ਉਹ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਅਤੇ ਸਜਜਿਤ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਲਈ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਆਉਣ—ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪ ਹੀ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਹਰ ਝੂਠ ਬੇਲਣ ਵਾਲੀ ਜੀਭ ਚੁੱਪ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਉਹਨਾਂ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਕਿਲੇ ਕਦੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ। ਜਿੱਤ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਫੌਜ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਨੇ ਯਰੀਹੋ ਦੀਆਂ ਦੀਵਾਰਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀਆਂ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰੇਗੀ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀ ਤੱਤ ਹਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਣੀ

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾ ਕਰੋ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸਵਰਗ-ਭੋਜਿਆ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਖੇਤ ਨਾ ਲੱਭੋ, ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, 'ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹਨ; ਉਹ ਬਹੁਤ ਤੀਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹਨ।' ਉਹ ਸ਼ਾਇਦ ਤੀਖੇ ਤੌਰ ਤੇ ਬੋਲਣ; ਪਰ ਕੀ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ? ਜੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਦੇਣ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਝਣਕਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ।"

"ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਹਰ ਸੰਭਵ ਉਪਾਇ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਇੱਕ ਲੋਕ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਐਸਾ ਨਾ ਆਵੇ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਦੇਵੇ, ਝਿੜਕੇ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਭੁੱਲਾਂ ਤਿਆਗਣ ਲਈ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਲੋਕ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਢੇਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਫਿਰ ਸੰਦੂਕ ਨਹੀਂ ਢੇਵੇਗੇ। ਪਰ ਇਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਰੋਕ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਧਾਂ ਨਹੀਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅੰਤ ਤਕ ਅੱਗੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਵਧਦੀ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਭੁਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਮਨੁੱਖ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜੇ ਵੀ ਮੌਕੇ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ—ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਚੀਰਦੇ ਹੋਏ ਲੰਘ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਕੇਵਲ ਬੇਮਿਆਰੀ ਗਾਰੇ ਨਾਲ ਲਿਪੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਕੰਧਾਂ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਮਨੁੱਖਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਰਜ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਗੇ; ਉਹ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਰਸਿੰਗੋ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾਈ ਨਾ ਘਟੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆਏਗੀ। ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਦਿਖਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ।"

Testimonies to Ministers, 409–411.

"ਰੋਜ਼ਾਨਾ" ਦੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮੰਨਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਦੀ ਇਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਸਤਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬਰੱਬਾਸ ਨੂੰ ਗਲੇ ਲਗਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਰੱਬਾਸ।'" ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ "ਰਤਨਾਂ" ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਤਖ਼ਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਰੁਪਕਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਹ "ਮਹਾਨ ਜੋਤ" ਹਨ, ਜੋ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨੀਂਹ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਕ ਜਾਲੀ ਨੀਂਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਖ਼ਰਾਬ ਸਿਧਾਂਤਕ ਢਾਂਚੇ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਭਾਰੀ ਭਰਮ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਹੇਠਾਂ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਪੈਰਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤੁਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।

"ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਉੱਤੇ ਭਾਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ: ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਵੱਡੀ ਘਾਟ, ਜੋ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਾਰਨ, ਜੋ ਸਰਗਰਮ ਮਿਹਨਤ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ—ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਬੂਤ ਉੱਤੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਉਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਫਲ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਹੂਦੀ ਕੌਮ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਪੁੱਛਦੀ ਹਾਂ, ਕੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਓਹੀ ਰਾਹ ਉੱਤੇ ਤੁਰਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਈਏ, ਇਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਅੰਤ ਤੱਕ? ਜੇ ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਸੱਚੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਜੋ ਚੁੱਪ ਨਾ ਰਹਿਣ, ਜੋ ਦਿਨ ਰਾਤ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਸੁਣਾਉਣ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਅਸੀਸਤ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਫ਼ਰਨਹੂਮ ਵਾਂਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਉੱਚੇ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਹਨ—ਕੀ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਨਾ ਲੈਣ ਕਾਰਨ, ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ?"

"ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਹਨਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੰਧਤਾ ਦੀ ਕੀ ਹੀ ਦਇਆਨੀਆ ਹਾਲਤ ਹੈ! ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਵਾਰੰਵਾਰ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡੀ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਇਨੀ ਡੂੰਘੀ ਅਤੇ ਪੀੜਾਦਾਇਕ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਕਿ ਸੁਧਾਰ ਉਤਪੰਨ ਕਰ ਸਕੇ। 'ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ, ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ

ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਘਾਟ ਨਹੀਂ; ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਹੀ ਦੁਖੀ, ਦਇਆਜੋਗ, ਕੰਗਾਲ, ਅੰਨ੍ਹਾ ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ।' ਆਤਮ-ਛਲ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਜੀਵਨ ਇੱਕ ਝੂਠ ਹੈ।" Manuscript Releases, volume 16, 106, 107.

“ਕਫਰਨਹੂਮ” ਉਹ ਨਗਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

“ਕਫਰਨਹੂਮ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਆਪਣੀਆਂ ਆਉਣ-ਜਾਣ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਅੰਤਰਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਵਾਸ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ‘ਉਸ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ’ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਇਹ ਗਲੀਲ ਦੀ ਝੀਲ ਦੇ ਕੰਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇਨੇਸਰਤ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਮੈਦਾਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ, ਜੋ ਉਸੇ ਉੱਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ।”
The Desire of Ages, 252.

ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਫਰਨਹੂਮ ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੁਣਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਰਾਤਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੋਤ ਦਿਆਂਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਦਾਉਦ ਮੇਰਾ ਸੇਵਕ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਰੱਖੇ, ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉੱਥੇ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਾਂ। 1 Kings 11:36.

ਮਸੀਹ ਨੇ 1844 ਵਿੱਚ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਹਿਰ ਚੁਣਿਆ, ਅਤੇ 1863 ਤੱਕ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ “ਯਰੀਹੋ” ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਸਮਿੱਧਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਹੋਇਆ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਨਾਲ ਵੀ ਹੈ। ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ “ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ” ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੀਲੋ ਵਾਂਗ, ਏਲੀ, ਹੇਫਨੀ ਅਤੇ ਫੀਨਹਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਸ “ਵੱਡੀ ਰੋਸ਼ਨੀ” ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਥੋੜ੍ਹਾ ਧੀਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿੰਨੇ ਕੜਵੇ ਬਚਨ ਬੋਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਡੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀ ਨਿੰਦਾ ਉਚਾਰੀ ਗਈ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪਾਪੀ ਸਮਝਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ। ਜੇ ਲੋਕ ਹੋਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਲਵਾਨ ਹੱਥ ਹੇਠ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਨਿੰਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਥੋੜ੍ਹੇ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਉਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਕੋਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤੇ ਵੱਧ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਹੋਰ ਚੰਗੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾ ਘਮੰਡ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਮਸੀਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲੋਂ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੀਦੋਨ ਦਾ ਹਾਲ ਹੋਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਹੇ ਕਫਰਨਾਹੂਮ [ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਹੈ], ਜੋ ਆਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ [ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖੋਂ], ਤੂੰ ਪਾਤਾਲ ਤੱਕ ਢਾਹ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜੇ ਉਹ ਸੇਦੋਮ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿੰਦਾ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਤੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਸੇਦੋਮ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਹਾਲ ਹੋਰ ਸਹਿਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।’ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ‘ਹੇ ਪਿਤਾ, ਆਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰਾਂ ਤੋਂ [ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਵਿੱਚ] ਲੁਕਾ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ।”

“ਅਤੇ ਹੁਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠ ਉੱਠ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸੁਣਿਆ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ, ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਇਸ ਘਰ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਤੁਸੀਂ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਇਸ ਥਾਂ ਨਾਲ, ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹੀ ਕਰਾਂਗਾ ਜੇ ਮੈਂ ਸ਼ੀਲੋਹ ਨਾਲ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਾਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਤੋਂ ਕੱਢ ਸੁੱਟਾਂਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਅਰਥਾਤ ਅਫਰਾਈਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵੰਸ਼ ਨੂੰ, ਕੱਢ ਸੁੱਟਿਆ

ਹੈ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸੰਸਾਰੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਉੱਤੇ ਹੀ ਇਕਾਗ੍ਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਰ ਸੰਭਵ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਉੱਧਾਰ ਹੋ ਸਕੇ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਤਾੜਨਾਵਾਂ, ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਸਲਾਹਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।”

“ਹੁਣ ਇਹ ਸੁਣੋ, ਹੇ ਮੁਰਖ ਲੋਕੋ, ਅਤੇ ਜੋ ਸਮਝ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹੋ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਹਨ, ਪਰ ਵੇਖਦੇ ਨਹੀਂ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਸੁਣਦੇ ਨਹੀਂ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਡਰੋਗੇ? ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ: ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੰਬੋਗੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਮੁੰਦਰ ਲਈ ਰੇਤ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹੱਦ ਠਹਿਰਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਲੰਘ ਨਾ ਸਕੇ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਉਛਲਣ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਜਿੱਤ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀਆਂ; ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਗੱਜਣ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਨਹੀਂ ਲੰਘ ਸਕਦੀਆਂ? ਪਰ ਇਸ ਲੋਕ ਦਾ ਮਨ ਫਿਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬਾਗੀ ਹੈ; ਉਹ ਮੁੜ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ, ਆਓ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਯਹੋਵਾਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਭੈ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੁੱਤ ਵਿੱਚ ਵਰਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੀ ਵੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀ ਵੀ: ਉਹ ਕੱਟੀ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਹਫ਼ਤੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਬਦਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਰੋਕ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ.... ਉਹ ਨਿਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਅਨਾਥ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਤਦ ਵੀ ਉਹ ਫਲਦੇ-ਫੂਲਦੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਦਾ ਨਿਆਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਕੀ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਦੰਡ ਨਾ ਦੇਵਾਂ? ਪ੍ਰਭੂ ਆਖਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਅਜਿਹੀ ਕੌਮ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਨਾ ਲਵੇ?”

“ਕੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ‘ਤੂੰ ਇਸ ਲੋਕ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਜਾਂ ਬੇਨਤੀ ਉਠਾ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸਿਫ਼ਾਰਿਸ਼ ਕਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗਾ’? ‘ਇਸ ਲਈ ਵਰਖਾ ਰੋਕ ਲਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਿੱਛਲੀ ਵਰਖਾ ਹੋਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ.... ਕੀ ਤੂੰ ਹੁਣ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਹੀਂ ਪੁਕਾਰੇਂਗਾ, ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ, ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਜਵਾਨੀ ਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਕ ਹੈ?’” Review and Herald, August 1, 1893.

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਬਾਰੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ “ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ” ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸੱਚੇ ਧਰਮ ਦਾ ਆਦਰਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਥਾਪਣ ਲਈ ਆਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਾਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਝੂਠ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਨਾ ਮਹਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਐਸਾ ਡੂੰਘਾ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੀ ਨਾ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਪਰੰਪਰਾ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰੁਝਾਨ ਨਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਹੀ ਰੀਤਾਂ ਅਤੇ ਘੜਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਇਹੀ ਆਤਮਾ ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸੱਚ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕਤਰਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿਗੜ ਜਾਣ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਕ੍ਰਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖਤਾ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਭਟਕਣ ਦੀ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਸੁਭਾਵਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਮਨੁੱਖੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉੱਚਾ ਮਾਣ ਦੇਣ ਵੱਲ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਦਿਵਯ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” Counsels on Sabbath School Work, 47.